guten, wie die bösen, und das Wort asu selbst wird geradezu für diese Geisterexistenz gebraucht. — ûrg wird von ûrgajati abgeleitet oder von vrace, weil das Gekochte zart und leicht zu zertheilen ist.

- 8. Unter den Nischâda (Manu 10, 8.48) sind hier wohl die Kastenlosen überhaupt gemeint. Das nishadana der Rec. I. erläutert D. निषयनिषय हन्ति प्राणिबधतीवन:।
 - 10. VIII, 7, 4, 7. े विशेन्द्रे घोषा म्रस्तित ।
- III, 9. X, 8, 4, 7. aus dem Liede, welches dem Kådraveja Arbuda (Ait. Br. 6, 1) zugeschrieben die Thätigkeit der Somasteine in mancherlei Allegorien preist (ग्रावस्तृति: VII, 7). Die geschwungenen Steine sind mit fahrenden Rossen verglichen, umschlungen von den zehn Zügeln, Jochen u. s. w. der Finger. Auch avani muss demnach einen Theil des Pferdegeschirres bedeuten, obwohl mir sonst kein Beleg für eine solche Bedeutung bekannt ist. J. hat die Composita getrennt, D. erklärt dieselben richtig (द्रशाभिरवातिभिर्य उपचर्यन्ते ग्रावाण: सोमाभिषवकर्मणि प्रवृत्ते ते द्रशावनय: u. s. w.), sieht dafür aber auch daça dhuras als Compositum an.
 - 10. D. धिनोतिस्तर्पणार्थ: Dhât. 15, 84.
- III, 10. X, 4, 6, 7. aus einem Selbstgespräch Indras vrgl. zu VII, 2. Parsha bedeutet wohl die Fruchtähre oder das Stroh.
- 5. D. इता गता भ्रलंप्राप्ता। द्रुततरा संख्येकस्याः सकाग्रात् entsprechend bei 3 und 4. भ्रप्रतोतस्ते हि सप्तसंख्यां व्याप्य वर्तन्ते। न वननीया न संभवनीया भवति नवसंख्यायुक्तायां हि तिथो न कश्चिद्प्यारम्भः क्रियते। दस्ता द्र्यान्तेव हि संख्या भवति। दृष्टार्थैव हि द्र्यानामुपिर पुनःपुनर्द्र्यते संख्या। «ajuta, nijuta, prajuta sind jedesmal eine Vervielfachung (nach D. um das Zehnfache) des vorangehenden.» Für arbuda gibt D. keine bestimmte Zahl.
- 15. वियात:, श्राखाउल, तिलत् sind als nicht verbale Formen besonders ausgehoben. Zu dem ersten scheint schon J. keinen Beleg zur Hand gehabt zu haben. Seine Erklärung zu demselben besagt nur, dass das Wort Nominativ oder Vocativ sei und Rächer bedeute, also entweder ein Thema वियात oder वियात vorauszusetzen ist.
 - 17. VIII, 3, 5, 12. Sv. II, 1, 2, 5, 2.
- III, 11. II, 3, 1, 9. Die beiden von J. angeführten Stellen sind die einzigen im Rv., in welchen die Wörter तिलत und तिलत: sich finden.